

“Muhammed (sav) içinizdeki erkeklerden hiçbirinin babası değildir, fakat Allah'ın (c.c.) bir peygamberi ve “Hatem-ün Nebiyyin”dir.”[1]

Bu ayet-i kerime sunulup her çeşit peygamberliğin sona erdiği iddia ediliyor. Ama Kuran-ı Kerim'de “hatem” kelimesinin Allah tarafından kesr ile değil fetha ile kullanıldığı unutulmaktadır. Yani ilâhî metinde kullanılan kelime “hâtım” değil “hâtem”dir ve hâtem mühür demektir. Hâtım ise son şahıs veya sonuncu manasına gelir. Şimdi hâtem, yani mührün vazifesi tasdik etmektir. Nitekim söz konusu ayet-i kerime “Muhammed (sav) peygamberlerin mührüdür”, manasını kapsamaktadır. Büyük hadis bilgini İmam Buhari (r.a.) bu ayeti tefsir ederken, peygamberin mübarek vücudu üzerindeki bir nişandan bahseden hadisleri yazmıştır[2].

Hadis âlimleri bu alamete “Mührü Nübüvvet” adını vermişlerdir. Yazık ki, Kuran-ı Kerim'in güzel kelimeleri üzerinde durup düşünmezler ve böylece gerçek manasını gözden geçirirler. Evvela siyak ve sibak (sözün gelişi, sözdeki uygunluk ve tutarlılık) ve ondan sonra ayetlerle kelimelerini dikkate alsalar, bu ayetin manası gözlerinden kaçmaz. Zira hiç kimse, siyak ve sibakı kavramaksızın, ayetlerin ayrı ayrı manasını anlayamaz. Şimdi, siyak ve sibak, Peygamber Efendimiz'in (sav) hiçbir erkeğin babası olmadığını, yani erkek evladı bulunmadığını beyan etmek suretiyle başlıyor. Ayet ondan sonra Peygamber Efendimiz'in (sav) erkek evlada sahip olmamakla beraber, bir peygamber, hem de yalnız peygamber değil bütün peygamberlerin mührü olduğunu söylüyor. Açıkça görülüyor ki, ayetin ikinci kısmında beyan edilen şey, birinci kısmında kabul ve teslim olunan şeyi hafifletmek içindir. Birinci kısım belli bir noksanı kabul ve teslim ediyor, ikinci kısım bu noksanı hafifletmek için bir beyanda bulunuyor. Lâkin, Kuran-ı Kerim'i okuyan Müslümanların bildiği gibi, Peygamber Efendimiz'in (sav) erkek evladı bulunmadığını ikrar etmek, başka bir ayetin söylediğini inkâr etmek demektir. O ayet şudur:

“Gerçekten zürriyetsiz olan sen değilsin, senin düşmanındır.”[3]

Bir beyana ters düşen bir ikrar açıklamaya muhtaçtır. Bir ayet (108/4) Peygamber Efendimiz'in (sav) düşmanını, başka bir ayet ise (33/41) Peygamber Efendimiz'in (sav) kendisini zürriyetsiz diye tanımlıyor. Bu tezadı ortadan kaldırmak için, Allah (c.c.) (33/41) ayetinde Peygamber Efendimiz'in (sav) adına mühim bir iddiada bulunuyor. İddia, bu tezadı kabul ve ikrar etmenin kolayca ortaya çıkarabileceği şüpheyi veya güçlüğü ortadan kaldırmak içindir. İddia şudur: Gerçekten Peygamber Efendimiz'in (sav) maddi manada erkek evladı yoktur. Fakat, bu bir engel teşkil etmez ve hakikatte zürriyeti olmadığı manasına gelmez. Çünkü, onun izinde yürüyenler bulunacak, manevî zürriyeti maddi zürriyetinin yokluğunu telafi edecektir. Fakat o, bir

peygamberden de daha fazla bir şeydir, peygamberlerin mührüdür. Peygamberlerin mührü tabiri ayrı bir mana taşımaktadır. Peygamber Efendimiz (sav) yalnız alelade taraftarlara ve iman edenlere sahip olmakla kalmayacak. Peygamberlerin mührü sıfatıyla başkalarını nübüvvet manevî mertebesine yükseltmek salahiyetine de haiz bulunacak. O, yalnız iman edenlerin değil fakat peygamberlerin bile atası olacaktır. Peygamberliğin sona erdiğini göstermek için ileri sürülen ayet bilakis onun devam edeceğini göstermektedir. Fakat bu ayeti kerime yeni bir şeriat getiren, Peygamber Efendimiz'in (sav) feyzinden feyiz almayıp kendi zatında bağımsız olan her çeşit peygamberliğin kapısını kapatmaktadır. Çünkü böyle bir peygamberliğin devamı onun manevî feyzinin sona erdiği anlamına gelecektir. Böyle bir peygamberlik "Hatemen Nebiyyin" ayet-i kerimesinde peygamberlerin dahi atası şeklinde zikrolunan Resulullah'ın (sav) makamı ile bağdaşmaz.

---

[1] Ahzab Suresi; a. 41

[2] Buhari; Kitab-ül Menakib, Bab Hatem-ün Nübüvveh

[3] Kevser Suresi; a.4